

РЕШЕНИЕ

№ 2706

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3564** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/,

Делото е образувано по жалба вх. No 103033/31.03.2021 г. по описа на Агенция Митници – Териториална дирекция Тракийска, от „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /“О. – Ф. Т. Л.“, с адрес на управление – Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V. No D., с данъчен номер в България В., представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], ул.В.,№ 75 ет.2, ап.2 срещу Решение No P. 3000-534/05.03.2021г./32-74018 на Директора на Териториална дирекция Тракийска (считано от 31.07.2021 г. с правопреемник Териториална дирекция „Митница П.“ в Агенция "Митници").

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл.146 т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснато съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е постановен при неправилно установена фактическа обстановка. Сочи се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки –декларации по ЗДДС, които неоснователно не са взети предвид от митническата

администрация. Те потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между "О. – Ф. Т. Л." Германия и крайния им клиент – международната търговска верига Л.. Оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. На последно място се посочва, че в случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, б."в" от М. за определянето на митническата стойност. Цялото количество внесени домати е било продадено на Л., което означава, че се касае за продажба на най-голямо сборно количество от внесените стоки, по смисъла на визираната разпоредба.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Г. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Представени са допълнително писмени и веществени доказателства. Представени са подробни писмени бележки. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Директора на Териториална дирекция „Митница П.“, чрез юрисконсулт Н. К. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски. В дадения от съда срок не са представени допълнителни писмени доводи.

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 74 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че "О. –Ф. Т. Л." Германия, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 20.04.2020 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 20BG0030100153129R9, с вносител OGL-F. T. L. V." G., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни домати тип кръгъл червен, с произход Турция, с нето тегло 18 480 кг. В момента на подаване на митническата декларация (20.04.2020 г.) са декларирани следните данни:

За стока No 1/1 (пресни домати тип кръгъл червен) с код по КН [ЕГН], с нето 18 480 кг., е декларирана митническа стойност в размер на 39 468,65 лв., преизчислена в €/100 кг. на 109,20 €/100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 20.04.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Р Турция е 94,3 €/100 кг. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С.. Ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, се изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (94,3 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (109,20 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (94,3 €/100 кг.), поради което

вносителят е представил обезпечение в размер на 9144,22 лв.

На 20.04.2020 г. с писмо с рег. No 32-116268 на Началника на МБ С. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 20BG0030100153129R9 от 20.04.2020 г., е необходимо да представи доказателства, че стока No 1/1 (пресни домати тип кръгъл червен) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпечението за стока No 1/1 (пресни домати тип кръгъл червен) е внесено в пълен размер от пълномощника на OGL-F. T. L. V.“ G. - „Р. България“ О..

На 20.05.2020 г. OGL-F. T. L. V.“ G., чрез пълномощника си О. Р. България, представя доказателства на какви цени е пласирана стоката от тази партия. Цялото количество от партидата е продадено на цена от 111 €/100 кг.

След проверка на представените доказателства, административният орган е констатирал следното:

За стока No 1/1 (пресни домати тип кръгъл червен) представените фактури за последващи продажби сочат, че доматиите са продадени на цена от 111 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с MRN 20BG0030100153129R9 от 20.04.2020 г.), изчислени на 121,02 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи считат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 9144,22 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75. параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) No 952/2013 г., с писмо рег. No 32-281365 от 28.09.2020 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Митница П.“, с което за стока No 1/1 (пресни домати тип кръгъл червен) по МД с MRN 20BG0030100153129R9 от 20.04.2020 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 9144,22 лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В рамките на посочения срок на 30.10.2020 г. Р. България О. в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно No 0790/2015R от 15.10.2015 г. на OGL-F. T. L. V.“ G., депозира Молба с вх. No 32-318401, с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока No 1/1 (пресни домати тип кръгъл червен) по МД с MRN 20BG0030100153129R9 от 20.04.2020 г.

На 05.03.2021 г. е издадено оспореното Решение No P. 3000-534/05.03.2020 г./32-7418 на Директора на ТД „Митница П.“ в Агенция „Митници“.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Приети са допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства и на СД /лист 88 от делото/ дневници за покупки и продажби в които са включени процесните стоки при внос и тяхната последваща продажба. Счетоводни документи, включително и фактури, удостоверяващи плащане на стоката – пресни домати тип кръгъл червен, декларация за липса на свързаност между търговското дружество

–жалбоподател и фирма Л..

Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно –икономическа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Л. Й., налице е съответствие в данните за стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези деклариращи в процесната митническа декларация. Представените документи доказват наличието на реални стопански операции с внесената процесна стока, регистрирана в счетоводните и данъчни регистри на жалбоподателя, съгласно установения законов ред. Съгл. чл.75 параг.5 от Регламент 891/2017г., вносителят следва да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент 952/2013 или определи митническата стойност, посочена в чл.74, пара.2, б.в от регламента. Представените доказателства относно стопанските операции след освобождаването на процесната стока от митническите органи и анализа на данните от тях, потвърждават стойността на договорената и реално платена цена на стоките в размер на стока № 1/1 - 18 840 € или съответно 109,20 € за 100 кг., както и че при вноса са спазени изискванията за определяне на митническата стойност по чл.70 от Регламент № 952/2013. Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания. Ето защо според експерта, договорената и реално платената цена е тази, която е декларирана при вноса. За целта са изследвани всички представени документи, включително доставна фактура, транспортни фактури за разходи до граница/ митническата стойност при внос включва транспорт само до граница/,плащания към доставчика, осчетоводявания, дневници покупки/ продажби и справки декларации по ЗДДС и VIES декларации за ВОД. Във всички документи е посочена именно цената, която е по доставната фактура. Доказателствата, находящи се в кориците на делото показват, че цялото внесено количество от процесната стока с нето тегло 18 480 кг. е продадено на Л. България и това количество би могло за се приеме за най-голямо сборно количество, а именно нето тегло 18 480 кг., при единична цена 1,11 евро, общо 20 512,80 ево (40 119,55 лева), или 111 евро за 100 кг. Вносното мито, изчислено на база тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация- 20.04.2020 г. следва да бъде 0%+2,30 евро/100кг., или 425,04 евро(831,31 лева).

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, което е изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Административен Съд С. - град, III отделение, 74 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е издаден на 05.03.2021 г., като е получен на 14.03.2021 г., а жалбата е депозирана чрез административният орган на 31.03.2021 г. / лист 4 от делото/, поради което следва да се приеме, че същата е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за “О. –Ф. Т. Л.“ Германия съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение. Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Приети са доказателства за начина на заприхождаване на стоката в счетоводната отчетност на жалбоподателя и осчетоводяване на извършените продажби към Л., както и доказателства за реално плащане на доставната цена – преводно нареждане, потвърждение към доставчика и всички фактури, касаещи конкретното плащане. Като в този случай жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка конкретна сделка /доставка./

В тази връзка са спазени са от жалбоподателя всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от М..

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, дават възможност на съда да направи изводи в следните насоки:

На първо място следва да се приеме безспорно, че “О. –Ф. Т. Л.“ Германия е внесло и декларирано с посочената по-горе митническа декларация стока – пресни домати тип кръгъл червен, в посочените количества и че тази стока е продадена впоследствие на територията на България на Л. България Е.. От издадените от оспорващия фактури, удостоверяващи продажбата ѝ се установява, че цената, на която тя е била продадена на Л. България Е. е съответно 111 евро /100 кг.

На следващо място съдът не откри релеванта правна норма нито в М., нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи

начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус “О. – Ф. Т. Л.” Германия е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоката в българската митническа декларация съответства на цената на стоката, посочена в турската митническа декларация за износ.

Според настоящия съдебен състав, митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стока в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая Л., разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Съвсем естествено е при такъв тип търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимите продукти / пресни домати тип кръгъл червен /, да се изчислява на месечна база. В тази връзка, целта на процедурата, предвидена в чл.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реална договорената и реално платена цена на стоките и то с всички допустими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорени от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5 изр.3-то от ДР на ЕСТ 2017/891, според който „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“ без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

В заключение съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения и най-вече цитираното заключение на СИЕ, в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните

документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им в поискания размер от общо 1250 лева.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, **Административен Съд С. - град, III-то отделение, 74 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /“О. –Ф. Т. Л.“, с адрес на управление – Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V. No D., с данъчен номер в България В., представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], ул.В.,№ 75 ет.2, ап.2 Решение No P. 3000-534/05.03.2021 г./32-74018 на Директора на Териториална дирекция „Митница П.“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /“О. –Ф. Т. Л.“, с адрес на управление – Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V. No D., с данъчен номер в България В., представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], ул.В.,№ 75 ет.2, ап.2 направените по делото разноски в размер на 1250 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: